

El magnífic Congost dels Espluvins, frontera entre el Turp i l'Aubenç, ostenta a la seva banda occidental una extraordinària muralla calcaria difícil de mesurar si no prenem distància. És de l'altra banda del pantà quan ens adonem de la magnitud de tot plegat. La UES, és la via fàcil de la paret i una excusa perfecte per fer metres; completament equipada amb parabolts es pot dividir en dues parts ben diferenciades, una primera més senzilla i discontinua fins al bosc penjat i una segona mantinguda i monolítica, on trobem els llargs més interessants.

Via: UES

Zona: Espluvins – Esperó de les Orenetes

Dificultat: V+/Ae (MD)
Dificultat obligada: V+/Ae
Llargària: 565 metres
Grau d'exposició: Mitjà
Grau de compromís: Alt

• Equipament: Via totalment equipada amb parabolts

• Material: 15 cintes exprés i un estrep

Orientació: Sud-estValoració: ****

Aproximació:

Des d'Oliana prenem la carretera C-14 i abans d'entrar al tercer túnel ens desviem a mà dreta per la carretera antiga, on aparquem el vehicle. Des d'allí surt una canal direcció a la paret (fites) que després d'una bona pujada ens deixa just al peu de via, al la part més baixa de l'esperó, nom gravat tènuement a la roca i parabolt vissible. 30 minuts.

L1(V-)

La via s'inicia a la part més baixa de la paret, just a la dreta d'una mena d'amfiteatre que forma aquesta. Trobarem el nom tènuement gravat a la roca i veurem les dues primeres expansions. Els primers metres són drets, per de seguida tombar-se el tema. Anem aleshores en diagonal a l'esquerra en direcció a uns sostrets vermells característics. Trobarem algun passet abans d'entrar a la reunió. 50 metres.

L2(IV)

Sortim flanquejant cap a l'esquerra esquivant els sostres i després en diagonal per terreny cada cop més senzill fins un bon replà on fem la reunió. 35 metres.

L3(IV+)

Iniciem la tirada caminant cap a l'esquerra un bon grapat de metres fins que veiem una expansió que ens marca el canvi de direcció. Escalem una fàcil placa fins arribar a la reunió. 50 metres.

L4(V)

Marxem un xic cap a l'esquerra per de seguida enfilar un passet prou dret. Un cop superat, per terreny poc definit avencem uns metres fins que sortim cap a l'esquerra per trobar la reunió. Des d'aquest punt, flanquejant cap a l'esquerra tenim una escapatòria. 35 metres.

L5(V)

Escalem una placa en diagonal cap a la dreta en direcció a una fissura evident. Abans d'arribar-hi ens desviem per un petit diedre que ens mena a la reunió. 35 metres.

L6(V)

Iniciem la tirada cap a l'esquerra per situar-nos sobre uns ressalts. Els superem i quedem sobre una placa més bonica del que sembla a primer cop d'ull. Tirem recte amunt cap una alzina i des d'allí a l'esquerra fins la reunió. 50 metres.

L7(V)

De nou cap a l'esquerra a buscar una fissura/diedre. Uns passos verticals ens deixen a la darrera reunió d'aquesta primera part de la via. 20 metres. Ara ens desencordem i sortim caminant un bon grapat de metres cap a la dreta fins que trobem una fresa que va cap a la paret. Un cop a la base de la paret l'anem resseguint, ara cap a l'esquerra, fins que identifiquem la continuació de la via. Una alzina uns metres placa amunt ens pot servir com a referència.

L8(V)

Aquesta tirada s'inicia a la part més dèbil de la paret i va a buscar un diedre. Un cop fets uns metres pel diedre aquest es tanca i ens obliga a marxar cap a l'esquerra, per de seguida continuar recte amunt fins la reunió. 35 metres.

L9(V+/Ae)

Recte amunt, amb uns passos atlètics fins enganxar la fissura ampla. A partir d'aquest punt progressem en tècnica d'artificial fins la darrera expansió. Un cop abandonem l'estrep amb una curiosa sortida en lliure anem en diagonal a l'esquerra fins la reunió. 35 metres.

L10(V+/Ae)

Sortim un metre amunt per de seguida iniciar un flanqueig cap a l'esquerra amb molt ambient i passos d'equilibri que cada cop es fan més fins. Quan quedem sota el sostre el superem en artificial fins que quedem sobre una petita lleixa; fem un passet i altra volta continuem uns metres en artificial fins que amb una sortida atlètica fem els darrer metres en lliure que ens deixen a la millor reunió de la via, on una savina monumental ens farà de sofà i para-sol. 20 metres.

L11(V+/Ae)

Sens dubte el millor llarg de la via, continuu i llarg. Sortim de la reunió amb tres passos d'Ae que ens situen sobre una extraordinària placa de franges horitzontals, mantinguda i amb presa d'escàndol. Continuem després per un parell de sistemes de petits diedres, també molt bons que ens deixen a la onzena reunió. 50 metres.

L12(V)

Anem un pèl a la dreta, pugem uns metres i obliqüem a l'esquerra. Ataquem una sèrie de panxes atlètiques amb bones gandes. Seguim per un senzill diedre que ens mena a una petita lleixa on muntem la reunió. 30 metres.

L13(V+)

Iniciem la tirada anant cap a la dreta. Ens enfilem uns metres verticals fins situarnos a un bon diedre, a la meitat del qual tenim el pas més complicat (6a en algunes ressenyes). Per superar-lo marxem un pèl a l'esquerra per de seguida tornar cap al diedre. Un cop superat aquest punt, fàcil fins a la reunió. 35 metres.

L14(V+)

Marxem cap a la dreta i enfilem un diedre, que de seguida es redreça. Un passet fi ens deixa sota una savina que aprofitem per sortir. Marxem per la placa de l'esquerra i per terreny fàcil fins la reunió. 40 metres.

L15(IV)

Sortim caminant cap a l'esquerra fins situar-nos a la base d'una placa inclinada farcida de franges horitzontal, molt fàcil però també molt divertida, la cirereta del pastís, 40 metres.

Descens:

Marxem cap a la dreta fins que trobem unes marques blaves. Les seguim (per moments sembla que ens estiguin prenent el pèl) durant una bona estona fins que trobem una sageta vermella. A partir d'aquest punt seguim les marques vermelles, que ens duran al descens de la Ferrata Regina. 2 hores fins al vehicle.

El que més m'ha agradat:

- Fantàstica onzena tirada, mantinguda, sobre bona roca i amb bon ambient.
- En general la segona meitat de la via és força bona, amb passos sorprenents.
- La ressenya d'Alt Urgell, rigorosa i precisa.